

Ələman, sərəkş olub, gündə bir əhvələ düşən dövri-qəzanın bu dilazar, cəfakar, müxalif əməlindən ki, yaxıb aləmi narə, qoyub avarə, xüsusən məni-biçarə ki, həmvarə yanıb ney kimi odlarə, belə cuşü xüruş eyləyirəm, sanki səmavarə dönən qəlbimə minlərcə şərərə vurulub, əşki-tərim cari olur kaseyi-çəşmimdən, aman, bari xudaya, bu nə suziş ki, düşüb cismi-nəzarə, dili-zarə, kim edər dərdimə çarə ki, gəlib ərsəyə tazə oxumuş bir neçə parə ürəfavü üdəbalər ki, qoyub bidətə elm adını, tərgib və təhris eləyirlər bizi ol əmri şəniə, yenə bunlar nə desə eyb eləməz, çünki gedib elm oxuyub, kursu təmam eyləyib, az-çox nə ola kəsbi-məratib də ediblər; a kişi, tənğə gətirdi məni, vallahi, bu naqqal şüəralər, hədələndən-pədələndən, nə bilim, boymadərəndən, necə eyb axtarışırlar, necə gör yoldan azırlar, nə görürlərsə yazırlar, necə hörmətli “rərib” olsa da fəvrən tanışlıqlar; qulağım batdı, nə çox-çox danışlıqlar, bu nə məktəb, nə məkatib, nə məratib, bizə bunlar nə münasib, əcəba, cəddlə əcdadımızın irsi olub bizlərə mirasi-həqiqi, qalan adətü əlamət ilə əməlimizi, halımızı, cümlə bu əfəlimizi şerlə təğyir və təbdil eləmək fikri-şəniində olub, bizləri hər bidətə ifğal ilə iysal eləyirlər ki, apar oğlunu ver uşqola mollasına, əyləş balanın yasına, bax bircə, sən allah, buların verdiyi fitvasına: yəni öz əlinlə elə övladını bir rus; səd əfsus ki, bir pak və pakizə müsəlman balası xarici övladı kimi şapqa qoyub, iştət-miştət oxuyub, axırı bir doktor olub, milləti-islamda dərdə düşənə aptekanın nisfi çaxır, nisfi su əczalarını çarə bilib, mömini-dindarın edə qarnını murdar, və halonki gözü sürməli, saqqalı hənalı, əli təsbihli, allah qulu, peyğəmbərimiz ümməti, könlündə tərəhhüm kök atıb rişə salan, bir kəsə əslən, əbədən bircə xəyanət eləmək bilməyib, ömründə xərid ilə fūruşi düz olub, mişk əvəzi müştəriyə rübbi-biyan verməyən ol həzrəti-hacül-hərəməynin gözəl əttar dükənində ki, hərgiz də siçan həndəvərindən ötüşüb fəzlə sala bilmədiyi ağzı qapaqsız qutularda ki, on ildən bəri saxlanmaq ilə ətri də, təsiri də artmaqda olub, naxoşu hər dərdü mərəzdən qutarıb, qüssədən azad eləyən rişeyi-xətmi, külibalunə, sənai-mərməki, ya həbbi-səlatin, zəkərək, behməni-piç ilə həlilə və bəlilə qala, ey vay!..

Alan olmaya əzvay,
Gedə qış, gələ həm yay,
Ötə il, dolana ay,
Sata bilməyə mummyay,
İş oldu bu da, hay-hay!..